

TÔI SINH RA GIỮA LÒNG CỘNG SẢN

*

Bài thơ của Trương Chi là bài thơ hay trong năm

Cuộc chiến nào mà Đảng thắng – Nước thua?
 Dân làm giặc mà Đảng lại làm vua
 Trên danh nghĩa “kẻ tôi đòi trung hiếu”

4. Đất nước tôi tắt thở do Đảng liệu
 Đảng phân công, quản lý hết cuộc đời
 Từ cây kim, sợi chỉ đến chén cơm, manh áo dù rách nát, nhỏ nhoi
 Thì tắt cả đèn nhờ ơn của Đảng

5. “Yêu Tổ quốc” có nghĩa là “yêu Đảng”
 “Chống chính quyền” là “phản bội quê hương”
 Bao người vì non sông với niềm tin vào ngày mai nước Việt hùng cường
 Đều lần lượt chịu tù đày, khổ ải

6. Đất nước tôi có gì không độc hại
 Từ thức ăn, nước uống đến không khí ô nhiễm tràn lan
 Từ nhu yếu phẩm của đứa trẻ sơ sinh đến cụ già sắp lìa khỏi trần gian
 Đều tẩm độc vào xác – hồn nước Việt

7. Có nơi đâu mà người dân thua thiệt
 Bằng thiên đường Xã Hội Chủ Nghĩa thế này không?
 Máu dân oan đã nhuộm đỏ sông Hồng
 Loài hung bạo chiếm hết trời – đất – biển...

8. Đất nước tôi với mọi điều trái ngược
 Ngược văn minh, ngược tiến hóa loài người
 Những phát ngôn của quan chức nực cười
 Ngược đời thế, nhưng “tài tình lãnh đạo”

9. Ươn hèn nhất, bọn bút nô – Tuyên giáo!
 Với hàng trăm tờ báo, đài vô tuyến – truyền hình
 Ngoài mị dân, ru ngủ, chỉ những tin “cướp – giết – hiếp” hay bản nhạc “đúng quy trình”
 Còn nhục nước họa dân thì muôn đời nín lặng

10.. Đất nước tôi với sưu cao thuế nặng
 Còn hơn thời phong kiến, thực dân
 Những trạm BOT mọc lên khắp tỉnh thành
 Cùng hàng vạn “áo vàng” chực rình thu mãi lộ

11. Ôi chân lý mà bao người “giác ngộ”
 Làm suy đồi đạo đức mấy ngàn năm
 Đưa quốc dân vào chia rẽ – thù hằn
 Và kiểm tỏa đường tương lai dân tộc

12. Đất nước tôi mất dần vào Trung Quốc
 Mất Hoàng Sa, rồi mất đến Trường Sa
 Mất Biên Đông, Bản Giốc, rồi những nơi trọng yếu của nước nhà
 Đảng biết rõ, nhưng làm ngơ tất cả

13. Từ có Đảng, biết bao điều tai họa
 Như mệnh trời muốn thử thách người Nam
 Mà Đảng vẫn huênh hoang nào “thắng lợi vẻ vang”
 Nào “thời đại Hồ Chí Minh”, nào “dân giàu nước mạnh”

14. Đảng hào nhoáng với ngai vàng lấp lánh
 Còn dân đen thì đói khổ, nghèo nàn
 Những ủy ban, hội đồng... đều mang mác “nhân dân”
 Chỉ kho bạc là của riêng “nhà nước”

15. “Đổi mới” rồi “kiến tạo” với bao đời Thủ tướng
 Bao đời Tổng Bí thư từ Chinh, Duẩn, Linh, Mười...
 Bao sai lầm mà Đảng chẳng nên người
 Sợi kinh nghiệm rút kiếp nào cho hết

16. Đảng cứ sống và dân thì cứ chết
 Cứ chết dần trong mơ ước tàn phai
 Trong căn bệnh ung thư hay tai nạn giao thông... rồi sẽ đến một mai
 “Chết từ từ” để giết nòi giống Việt

17. Tôi xấu hổ khi nói cùng thứ tiếng
 Và viết chung ngôn ngữ với một đảng đê hèn
 Hít thở bầu khí quyền màu đen
 Bóp nghẹt Tự Do ở dưới triều Cộng Sản

18.. Tôi sinh ra giữa lòng Cộng Sản
 Nhưng tôi là một người Việt Tự Do
 Trong tim tôi là lý tưởng Quốc Gia
 Và chính nghĩa là chủ trương dân tộc

19. Xin cảm ơn những tấm gương bất phục
 Và những người yêu Nước của hôm nay
 Đã dấn thân vào những chốn đọa đày
 Vẫn khí khái cất cao lời tranh đấu

20. “Ghét Cộng Sản” chẳng bao giờ là xấu
 “Yêu đồng bào” từ giòng máu Việt Nam
 Chúng ta là con cháu xứ Văn Lang
 Và thề quyết làm sáng danh Hồng – Lạc

2
21. Hỡi những người trai, cô gái Việt
Hãy đứng lên vì non nước lâm than
Diệt bá quyền, lật đổ lũ tham tàn
Triệu tấm lòng vì đất nước – quê hương
Sẽ noi gương anh dũng của Trưng Vương
Mang ý chí Diên Hồng xây đắp nền Cộng Hòa tự chủ.

*

Nhà Thơ Trương Chi (Hình tác giả)

Lão Phan sưu tầm